

МОЛОДІЖНИЙ КОЛЕСНИК

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV
№ 37 (1829).

ВІВТОРОК, 26 березня 1974 року

Ціна 2 коп.

КАЗ ПРЕЗИДІУ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

ПРО ПРОВЕДЕННЯ ВИБОРІВ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

У зв'язку із закінченням повноважень Верховної Ради СРСР восьмого скликання, на підставі статті 54 Конституції (Основного закону) СРСР, Президія Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік постановляє:

Призначити вибори до Верховної Ради СРСР на неділю, 16 червня 1974 року.

Голова Президії Верховної Ради СРСР
М. ПІДГОРНИЙ.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР
М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль.
22 березня 1974 р.

ПЕРША КОЛОНКА НОМЕРА

У РОБІТНИЧИЙ колектив приходить зоранній учень, випускник ПТУ... Юнак чи дівчина з характером ще не цілком вирашеним, відкритим для будь-якого зовнішнього впливу. Саме тут, на заводі, фабриці, колгоспі, — з колективі трудовому, починається самостійність. І в якому напрямку вона спрямується, залежить від згуртованості бригади, цеху, ділянки, куди прийшов новачок. Від того, як тут ставляться до таких понять, як почуття обов'язку, дружби, відповідальності перед товаришем, колективом.

Перша доручення молодому робітнику. Починаються турботи виробничі. І чи стануть вони його турботами — залежатиме від перших слів, сказаних товаришами по роботі. Не вдалася перша деталь. Доброзичливість, тепле слово старшого допоможе повернути в себе, стане відчутним штрихом у формуванні почуття колективізму, виробить впевненість: я не один, як щось не вийде — товариш поруч. А ось не вдалося кинути та не бери близько до серця, знайшов від чого перерувати... може дійсно «запаскоїти» юнака чи дів-

ВИХОВУЄМОСЬ В КОЛЕКТИВІ

чипу, сформулювати байдуже ставлення до роботи, яку виконують.

Комсомольсько-молодіжні колективи, бригади. Все збільшується їх кількість. Все частіше з'являються нові імена, які славимо за високі трудові досягнення. Законірно, що вагомі виробничі показники — досягнення всього колективу і можливими стають саме завдяки виховній і спрямовуючій силі дружної, згуртованої робітничої сім'ї. Можна назвати безліч прикладів самовідданої праці комсомольсько-молодіжних бригад, де молода людина не лише опановує трудові навички, а й формується як громадянин, стає активним учасником життя. Комсомольсько-молодіжна бригада механізаторів, очолювана В. Лузанівським з Новомиргородського району, бригада верстатників з «Червоної зірки» (бригадир Н. Щербань), комсомольсько-молодіжний колектив з Олександрійського заводу підйомно-транспортного обладнання, очолюваний досвідченим робітником С. І. Андреевим, характерні для цих та багатьох інших колективів — трудовий ентузіазм, почуття літності товариша, взаємодопомога. Члени цих бригад підвищують свої знання, наприклад, майже всі хлопці з бригади Андреева мають середню спеціальну освіту.

Соціалістичне суспільство міцне своїм девізом: «Один за всіх, всі за одного». Саме в ньому найяскравіше виражається сутність колективізму. Жити потребами колективу, ставити інтереси його вище особистих — в цьому джерело трудових успіхів колективу, самовдосконалення кожного зокрема. В дружній робітничій сім'ї розкриваються всі творчі здібності юнака чи дівчини, тут вони повністю формуються як людини, як особистості.

Широке поле діяльності розкривається тут перед комсомольською організацією. Формування молоді людської-колективіста багато в чому залежить від організаційної роботи комітету комсомолу, від активності комсомолів. У справі виховання немає дурного питання, дрібниць. Послаблення впливу комсомольської організації на одного з її членів — залишася у свою чергу, лавіжку для проникнення в свідомість молоді людини впливу негативного, відстороненого його від колективу, створює своєрідний психологічний бар'єр, який важко подолати, застосовуючи засоби прямоточності, не проводячи індивідуальної роботи з комсомольцями.

Говорачи про людину-колективіста, ставлячи за приклад ту чи іншу комсомольсько-молодіжну бригаду, згадуємо, м'яко кажучи, про повсякденне життя колективу, яке оплоє не лише всім годин робочого часу. Завдається приречена на неспадку та лав з цією бригадою, члени якої спілкуються лише на роботі, не мають спільних інтересів у житті, знають один одного лише по виробничих показниках.

На жаль, це нерідко можна зустріти в цехах, на фермах, тракторних бригадах, лиш якраз стільки, які співіснують, що тут «працює» комсомольсько-молодіжний колектив. Дійсно, можна працювати поруч, змагатися за високі виробничі показники, і в той же час... не бути згуртованим колективом. Інші комітети комсомолу вчать шляхом формалізму: затвердили на бюро список бригад, надалі вважають свою місію завершеною.

Трудовий гарт на виробництві, спільний відпочинок, участь в гуртках художньої самодіяльності, тісні товаришські зв'язки допомагають у згуртуванні молодіжного колективу. Там, де панує справжня дружба, піднесення, повага один до одного, — народжуються рекорди, трудові починання, стає нормою труд комуністичний, свідомий, творчий.

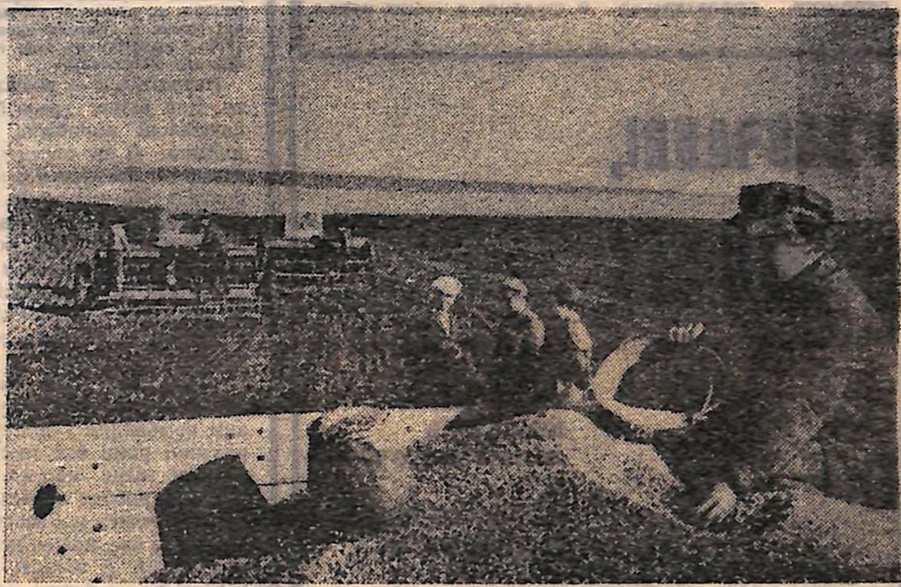
Перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський говорить, звертаючись до делегатів XXII з'їзду комсомолу України, звертаючись до кожного з нас, ровесники: «Бути високоідейною і морально чистою людиною — красивою думками і справами своїми, коасивною і в праці, і в побуті — ось до чого повинні прагнути кожен юнак, кожна дівчина».

Урожай-74

ДРУЖНО РОЗПОЧАЛИ СІВБУ ЯРИХ ЗЕРНОВИХ МЕХАНІЗАТОРИ КОЛГОСПІВ «БІЛЬШОВИК», ІМЕНІ УРИЦЬКОГО, «УКРАЇНА», «ІСКРА», ІМЕНІ ФРУНЗЕ, ІМЕНІ ІЛІЧА КОМПАНІВСЬКОГО РАЙОНУ. ТУТ СТВОРЕНО 42 ПОСІВНИ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНІ ЕКІПАЖІ. НАЙБІЛЬШЕ ІХ — НА ПОЛЯХ КОЛГОСПІВ ІМЕНІ ІЛІЧА, ІМЕНІ ФРУНЗЕ, ІМЕНІ ЛЕНІНА.

НА ФОТО: ПІДЕ СІБВА В ПЕРШІЙ ТРАКТОРНІЙ ВРІГАДІ КОЛГОСПУ ІМЕНІ ЛЕНІНА КОМПАНІВСЬКОГО РАЙОНУ.

ФОТО Ю. ЛІВАШНИКОВА.

«ЧЕРВОНА СУБОТА»: ПРАЦЯ НАТХНЕННА

ВИИДУТЬ ВСІ

Близько 250 молодих тваринників, механізаторів, працівників сфери обслуговування стануть 26 квітня, в день комуністичного суботника, на ударну трудову вахту.

Молоді майстри машинного доїння, члени комсомольсько-молодіжної бригади, яку очолює Микола Давидов, цього дня працюватиме на робочих місцях Молоді механізатори зобов'язалися змінити завдання виконати на 120 процентів. Комсомольці і молодь зберуть 20 тонн металополу, посадять біля трьох ставків дерева і кущі, впорядкують вулиці села.

О. ВЕРГУН,
секретар комсомольської організації колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району.

ПЛИН ДНІПРОВСЬКОЇ ХВИЛІ

Переповнений зал Кіровоградської обласної філармонії став свідком знаменної події в житті трудящих нашого міста. Тут відбулися урочисті збори, присвячені пуску першої черги водоводу Дніпро — Кіровоград.

— Кіровоградці, особливо люди старшого покоління, добре знають, — говорив у вступній промові голова виконкому міської Ради депутатів трудящих Б. Г. Токомай, — справжню ціну питної води. Тяжкі часи переживали місцеві жителі в часи Великої Вітчизняної війни. Щодо виходило десь близько 50 процентів мінімальної норми води на кожного. І пізніше — страждали темпи виробництва на підприємствах — теж через її нестачу.

В березні 1968 року складний комплекс водопроводу почав свій шлях від Дніпра до степового Кіровограда. 118,5 кілометра завдовжки, канал зможе щодоби приносити 200 тисяч кубометрів води, задовольняючи зрослі потреби міста.

Збори стали справжнім святом — одночасною відзнакою великої за обсягом і плідної роботи багатьох колективів, зокрема будівельних організацій. Генеральний підрядчик на будівництві — БУ № 2 тресту «Дніпростальбуд», що проводить усі основні роботи. Начальник цього будівництва Кіровоград, Олександрів, Світловодська та Знам'янки.

Василь Мефодійович Турко, бригадир монтажників, коротко розповів присутнім про колектив, який очолює. Ударники комуністичної праці, робітники південної соціалістичної зобов'язання і дні. власне, визначили роль водопроводу в житті міста.

А. МИХАЙЛІВ.

ДЕЛЕГАТ З'ЇЗДУ

Розповідаючи про Леоніда Буценка, його товариш Юрій Житній сказав, що у хлопця — шахтарська душа.

СТРИМАНІЙ у розповіді про своє життя, він під час першої нашої зустрічі все ж дещо розговорився. Хотілось повернутись до минулого і пригадати. Якраз того дня йому сповнилося двадцять вісім років і в нагрудній кишені лежав комсомольський квиток, переданий міськомом на вічне зберігання.

І.

В гірняцькій Олександрії рано чи пізно кожен хлопча вирішує: бути шахтарем, чи кимось іншим. Леонід Буценко розв'язав це питання несподівано для себе.

...Переїздивши «світлицю» везла шахтарів на ранкову зміну. А він, щойно демобілізований солдат, ухав влаштуватися на роботу на Бандурівський вуглерозріз, де до армії працював електрослюсарем. І раптом, подумавши якусь мить, разом з гірниками зійшов з автобуса біля четвертої шахти. Ще трохи позагававшись, пішов до відділу кадрів. Отак і став шахтарем.

...Бригада прохідників Миколи Прокоповича Мегері вже давньою не бачила справжнього вугілля. Видавали на-гора породу, бо якраз модернізували капітальні виробітки. І хоч ішли по старих

ля, Леонія подумав про іншу лігню людини. Було це вже пізніше, на Світловодській, ко-

Г Л И Б И Н А

штреках, робота була далеко не простою. Часто траплявся пливун — найстрашніший для прохідника «сюрприз». Коли пісок з водою проривається у виробітку, зупинити його можна тільки, перекинувши штрек, дошками та соломою. Тоді бригаді доводиться відступати. А потім, дочекавшись, коли пісок відфільтрується від води, наступати знову. Отже, Микола Прокопович не зміг би зробити своєму учневі полегкості, якби й хотів. Втім, слово «полегкість» у житті прохідника носить абстрактний характер. Коли робота у розпалі — її вистачає всім: і бригадіру, і рядовому прохіднику, і учневі. Може, це й виробило у старого Мегері звичку і в обидвоє перерувати знаходити собі справу: то ліс підготувати до кріплення, то інструменти перевірити. «Нехитрий інструмент прохідника — сокира, кайло, лопата — а без нього і шахтар не той», — учив він Леоніда.

І зараз згадуючи свого старого вчителя

ля бригада прохідників І. М. Харостиня ставала відомим колективом. Сорозавським гірничим (для шахтарів — це вже передпенсионний вік) за п'ятиріччя адміністрація вивела з бригади, пославши на менш відповідальні роботи.

І якщо, коли шахтарі ярились перепочити, Буценко, член ради бригади, сказав: — Давайте ніччемо знову старого. Більше дивитись, як нервово людина. У нього ж золоті руки!

Завдав галузю тисня Кожен роком, у якому сиротному стававши «посередній», але ризикувати тем було страшно. В заботі кожна пара рук на разунку, а надійність людини ціниться над усім. І все ж кіпцішати подати руку старому шахтареві.

Довір'я товаришів... Ми (іноді не задумуюсь над великим значенням цього слова. Тут же, у складній ситуації довір'я найбільше потрібного зиску, залежало від кожного члена бригади. Але найважче його «розумити» старий шахтар, склякований до глибини душі.

З того часу — ані краплини горілки.

Зараз — на пенсії, має «Шахтарську славу» третього ступеню з присвоєнням його не називаємо. Не в цьому суть.

(Закінчення на 2-й стор.)

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

В АЛЯ Косянчук нещодавно повернулася із Києва, де брала участь у роботі XXII з'їзду комсомолу України. Дівчина ще живе тим щасливим хвилюванням, яким сповнювався кожен день роботи комсомольського форуму. І, повертаючись думкою до незабутніх днів, мовби знову чує слова, сказані на ньому першим секретарем ЦК Компартії України В. В. Щербичем:

«Прийнявши дороге ім'я Володимира Ілліча Леніна, Комуністична Спілка Молоді дала урочисту клятву вчитися жити по-ленінському, по-ленінському працювати і боротися, неухильно здійснювати ленінські заповіді, завжди і в усьому бути гідною імені великого вождя».

Це не просто — зорієнтувати своє життя по Іллічу. Одного прагнення, усвідомлення єдино вірного шляху — замало. Щоб пізнати всю глибину ленінської думки, стати одним з мільйонів вірних продовжувачів його справи, слід працювати і працювати. Творчо виконувати покладені на тебе обов'язки, йти в перших рядах будівників комунізму і, що обов'язково, постійно оволодівати всепермагаючим марксистсько-ленінським вченням. Це вчення є невичерпним ідейним джерелом, яке дає нам впевненість у своїх силах, мужність і оптимізм, волю до перемоги.

Виступаючи на третьому з'їзді комсомолу, В. І. Ленін говорив, що своєю практичною діяльністю Спілка молоді повинна поставити так, щоб навчаючись, організовуючись, згуртовуючись, борючись, молодь виховувала з себе комуністів. Вони сьогодні, ці юнаки й дівчата з педінституту, ще тільки на порозі великого життя. Лекції, конспекти, вечори над книгою... Та саме сьогодні й гартується завтрашній день, бо від якості знань, одержаних у вузі, залежатимуть їхні долі вчителів і наставників дитини. І знову думка звертається до ленінських слів: виховувати з себе комуністів. Адже це означає — багато працювати, поєднувати свою освіту з працею нашого героїчного робітничого класу, колгоспного селянства і трудової інтелігенції, бо тільки в праці разом з усім народом можна стати справжніми комуністами. Цього вчив В. І. Ленін.

Їхня праця сьогодні — навчання. Ровесники в «Червоної зірки», з шахт Олександрії, молодіжних бригад хліборобів, йдучи на Ленінський урок, рапортують про свої трудові успіхи. А студенти першого курсу російського відділення фінлаку та

першого курсу факультету англійської мови в цей день звітували про успіхи в навчанні.

Своєрідно побудували Ленінський урок в педінституті. В залі зустрілися студенти двох факультетів. Їм треба було не тільки показати високі знання з ленінської теоретичної спадщини, а й у своєрідному змаганні вибороти першість, бо шановане журі в складі доцента О. Н. Оленюка, в. о. доцента О. Т. Ярещенка, професора Е. С. Рагушевського, мало визначити, студенти якого факультету мають глибші знання.

На урок винесено обговорення питань: «Розвиток В. І. Леніна в останніх виступах, статтях і листах теорії соціалістичної революції. Ленін про можливість перемоги соціалізму в СРСР і про перспективи перемоги пролетарської

С. К. Корольоку. Згадалися Сидору Карповичу роки його буремної юності, і спогади вдячністю відгукнулися в серцях юнаків і дівчат.

Всепермагаюче вчення Леніна, його безсмертні заповіді живуть і перемагають у наших повсякденних справах, у наших величких зверненнях і планах. Про це говорили учасники Ленінського уроку С. Калініна, І. Дундук, О. Вибрик, Л. Победінська, Л. Юрченко та інші. Вони не лише продемонстрували глибокі знання з поставлених питань, а й звернулися до карти області, до її промисловості, сільськогосподарства і культури, наочно проілюстрували, як виріс і піднявся наш степовий край в братській сім'ї радянського народу. І слухали їх не тільки однокурсники, а й студенти з інших курсів

У НАВЧАННІ,
У ЖИТТІ

«ПРАПОР БАТЬКІВ —
НЕСТИ СИНАМ!» —
ТАКИЙ ДЕВІЗ
УЧАСНИКІВ
ЛЕНІНСЬКОГО УРОКУ
В
КІРОВОГРАДСЬКОМУ
ПЕДІНСТИТУТІ

революції»; «В. І. Ленін про індустріалізацію і електрифікацію країни»; «Кооперативний план В. І. Леніна»; «В. І. Ленін про культурну революцію».

...Коли в залі настала тиша, десь здалеку, з віддалі більш як у півстілії, долинув близький і рідний голос Ілліча: «Що таке Радянська влада? В чому полягає суть цієї нової влади, якої не хочуть чи не можуть зрозуміти ще в більшості країн? Суть її, що приваблює до себе робітників кожної країни все більше і більше, полягає в тому, що раніше державою управляли так чи інакше багаті або капіталісти, а тепер вперше управляють державою, притому в масовому числі, якраз ті класи, яких капіталізм гнобив...»

А потім, коли підніжжя пам'ятника Леніну укрили весняні квіти, ведучий уроку — завідувач кафедрою історії КПРС і філософії Ф. К. Бєлявін — дав слово ветерану партії, кавалеру ордена Леніна

та факультетів, які і по запрошенню і без запрошення прийшли на це свято Ленінської думки, яке його учасники присвятили 50-річчю присвоєння комсомолу імені Ілліча.

Ми вже згадували, що організатори уроку подбали про те, щоб внести в нього дух змагання. Ось і настав час сказати про підсумки. Переможених не було. Обидва факультети показали міцні знання. А потім прийняли зобов'язання, в яких, зокрема, говориться: класи екзамени з історії КПРС без трішки, постійно брати активну участь у громадській роботі, надавати допомогу підшефним школам. І коли в залі залував «Інтернаціонал», відчувалося, що ці юнаки і дівчата високо нестимуть прапор, піднятий батьками, що вони завжди будуть вірні найсвітлішим, найблагороднішим ідеалам прогресивного людства — ідеалам комунізму.

Б. КУМАНСЬКИЙ.
м. Кіровоград.

Г Л И Б И Н А

II.—

Ми переодягнулись і спустились до шахти. І я звернув увагу, як раптово змінився Льоня. Гам, на поверхні залишався кремезний простуватий хлопець, котрий няковіючи відповідав на запитання і з яким ми ніяк не могли натрапити на нитку живої розмови. Тут, під землею, присвічуючи ліхтариком, впевнено крокував енергійний гірник, цвetoмний екскурсовод і компетентний спеціаліст, готовий терпляче пояснювати і пояснювати, щоб, чого доброго, кореспондент десь не помилився. Вів господар. У цій шахті йому знайомий кожен метр штреку...

...Нова шахта. В Олександрії, як і в кожному місті пугільників, це — довгий номер один. І рідко який шахтар не мірє потрапити туди. Бо нова шахта — це перспектива, це — нові досягнення, це — вищі заробітки.

Але на Світлопільську посилали найдосвідченіших. Найбагатшій в Олександрії вугільній пластині залягали серед плавуни. Направляли бригаду Метері, яка мала вже досвід роботи у складних геологічних умовах. Туди ж прибула і бригада прохідників Івана Макаровича Хворостини, котра на четвертій шахті встановила рекорд: за місяць — 420 метрів прохідки штреку! Отож, з кращих прохідників обох колективів і сформували нову гірничо-прохідницьку бригаду Хворостини.

Перед ними — товща вугільного пласту. Для шахти треба було підготувати капітальні виробітки, лави, видобувні ділянки. А ще перед кожним залягали незвідані багатства душ товаришів по бригаді, які теж треба було розвідати і відкрити для себе, звикнути до звичок, і пізнати характери. Бо інакше бригада не стала б тим єдиним монолітом, який рухається попереду всіх гірників у тверді, у глибині земних надр.

День за днем, метр за метром прохідки бригада, як кажуть, спрацювала. Леонід вчився у товариша, а товариш у нього. Він вже міг керувати прохідницьким комбайном і підганяти колоди дерев'яної рами так, щоб кріплення стало на своє місце надійно і міцно. Місяці спільної роботи привели до того, що в бригаді кожен міг заступити товариша і, в той же час, кожен добре знав своє робоче місце. А вихідні, проведені разом, у місті чи на березі Дніпра на турбазі шахти, відверті розмови під час рибалки зменшували колективним теплим почуттям дружби.

Бригада готувалась до рекорду. Ця підготовка — це лише ремонт комбайна та перевірка інструментів. Головне — настрій, емоційний заряд, який допомо-

(Закінчення).

же кожному протягом місяця працювати з найвищим фізичним і нервовим напруженням, усім своїм єством прагнути вперед і вперед.

Рекорд був. Були години, коли під заливав очі, хоча потужна шахтна вентиляція гнала до шахти масу прохолодного повітря, коли навіть короткий переривний використовувался для аналізу роботи, коли ніколи було обернутись, щоб підрахувати, скільки вже пройдено цих важких метрів штреку. Але ніколи, мабуть, не затишє в його пам'яті отє дружнє «ура», коли прибили останню таблицю: «55-й пікет». Воно виривалося із серця кожного, і Льоня, дивлячись на щасливі посмішки на забруднених шахтарських обличчях, підчував таку ж радість на своєму. Його шахта вливалася у єдине щастя всієї бригади. І ніяка сила не могла б примусити молодого шахтара покинути цей колектив. Це він знав твердо.

Тоді прохідники І. М. Хворостини за місяць пройшли 550 метрів штреку при плані 200 метрів.

Пізніше вони ставили і більше рекордів. Через кілька місяців — 624 метри, потім ще раз повторили цей успіх. На базі «швидкісної» бригади організували школу передозного досвіду, де з новими прийомами праці ознайомились 25 прохідників. Перед Новим, 1974 роком, проведена бригада підготувала за 26 робочих днів 723 метри штреку при місячному плані 305 метрів.

Але останній рубіж вона подолала уже без Леоніда Буценка.

III.—

Прямували до забою і зацікавлено слухали Буценкові пояснення. А він, охоче розповідаючи, не міг відірвати від себе смуток. З травня минулого року хлопець під землею не працює. Після перенесеної операції заборонили, поки що на два роки, лікарі. Він — на поверхні. Секретар комсомольської організації шахти. Тільки його не часто застанеш у кабінеті. Постійно в групах, розмовляє з комсомольцями, допомагає, турбується. Леонід Буценко — хороший секретар. І в міському комсомолі його знають як доброго помічника. Але часом Леонід здається, що він і досі там, в глибині, і це його руки примушують могутню фрезу прохідницького комбайна вгризатись у грудні забою. А поруч — випробувані друзі-прохідники. І тоді знову заповняє отє перше радісне відчуття надійного товариша, котрий завжди поряд.

Сьогодні в своїх буденних секретарських турботах він у думках постійно звертається за порадою до товаришів по бригаді і відчувває м'язчазну, але надійну їхню підтримку.

Такий Леонід Буценко, член обкому ЛКСМУ, член бюро Олександрійського міського комсомолу. Його молодий шахтарська Олександрія посилає на XVII з'їзд ВЛКСМ.

М. БІДЕНКО.

Олександрія,
шахта «Світлопільська».

УРОЖАЙ, 74

нових, вирішили працювати у дві зміни. Близько двох тисяч гектарів оранки на зяб заборонували за півтора дні. Щоб забезпечити проведення посіву ранніх зернових за чотири дні, механізатори якісно підготували сім висівних агрегатів.

Комітет комсомолу організував між екіпажами соціалістичне змагання за перевиконання норм та якісне ведення сіяби. Зараз перехідні червоні прапори на агрегатах, які ведуть молоді трактористи Микола Титченко та Олександр Лимонов.

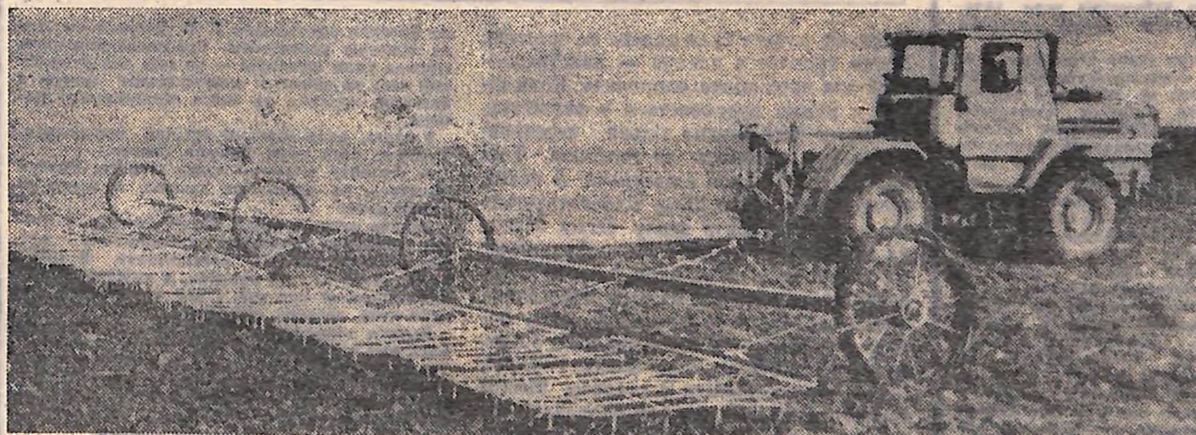
Ю. СТОРЧАК.

БЕРЕЗЕНЬ КВАПИТЬ

II ПЕРЕДОДНІ початку

весняно-польових робіт у комсомольсько-молодіжній тракторній бригаді колгоспу імені Жданова Новоукраїнського району відбулися комсомольські бригадні збори. На них молоді хлібороби обговорили доповідь Генерального секретаря Центрального Комітету КПРС Леоніда Ілліча Брежнєва на урочистому засіданні в Алма-Аті, затвердили колективи посівних агрегатів, розглянули усі питання, пов'язані із посівною кампанією. Погода стояла нестійка, і, щоб вчасно провести боронування, сіяву ярих зер-

Фото автора.

НА ЗНІМКАХ: ПІД БОРОНУВАННЯМ; ПРАВОРУЧ — ЗАСТУПНИК БРИГАДИРА ТРАКТОРНОЇ БРИГАДИ ВАСИЛЬ ВЕРГУН НАПЕРЕДОДНІ ПОСІВНОГО ШЕ РАЗ ПЕРЕВІРІВ ЯКІСТЬ РЕМОНТУ ПОСІВНИХ МАШИН. ВСІ БУЛИ ВІДМІННО ПІДГОТОВЛЕНІ; ВГОРІ — ВІДМІННО ТРУДІЛИСЯ НА БОРОНУВАННІ ВОЛОДИМИР БЕРЕЗНЯК ТА АНДРІЙ ПІЩЕНИЧНИЙ, ЗМІННІ ЗАВДАННЯ ВИКОНУВАЛИ НА 100 ПРОЦЕНТІВ, ПРІЧ ДОБРИЯ ЯКОСТІ РОБІТ.

Поет Борис Чамлай мало-помалу писав свої коротенькі байочки, час від часу вони з'являлися на сторінках газет і журналів, і ось уже назбирався їх повен кіш. Видавництво «Промінь» з того коша зробило книжечку під назвою «Кому спати?», «Кислиця». Назва дуже влучна: всім відомо, як крутить щелепу від своєї і гострої дички. Та й ростуть кислиці на дереві з колючками, до неї приступитися нелегко.

Отак і слово: — воно коротке, влучне, і від нього багатьом стає «кисло». Треба сказати, що поет має зірку око і чутий слух, він бачить ті вади, які заважають у нашому суспільстві, чує, як люди реагують на них. Звідси і влучність прицілу, вірність сатиричного удару.

В першому розділі збірки,

що зветься «Байки з мораллю і без...» зібрано алегоричні мініатюри. Тут живуть і діють представники тваринного світу, традиційні герої сатири — Леви і Зайці, Лисиці і Барани, Солов'ї і Півні, Вовки і Ведме-

чинно, все перевіряв... «лише не заглянув до ясел». Такі Трутень, що згоден, скорочувати штати, звільнити всіх робочих бджіл, адже вони літають цілими днями десь у полі. Каже: «у вулику я рідко бачу їх!».

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

СПРОБУЙТЕ «КИСЛИЦЬ»

ді. Кожен з них залишається в своїй добрій відомій ролі. Але поет знаходить нові, зовсім несподівані повороти сюжетів. Традиційне виступає зовсім оновленим. Такий, наприклад, Осел-інспектор, «суюрий ззовні», який ревізував коровню

В другому розділі «Мініатюри з натури» — замальовки побаченого серед людей. П'яниць, грубіянів, ледарів, дозласів, любителів поживитися громадським добром, бракоробів, всіх їх картає поет. В нього є яскраві знахідки, свіжі

сатиричні образи. Вірш «Звичка» має всього чотири рядки, але й тут подано характер:

Він всіх підлеглих лає зранку.
І не спочине вдома,
ні.

Надвечір кидас жоні:
— Поклич дітей

на прочуханку.

Влучні мініатюри «Продавець і покупець», «Хто що дивиться», «Порадувала» та інші. Але треба все ж зауважити авторів: іноді його залпи скеровані на дріб'язкове або ж і зовсім не вражають ціль. Ось, наприклад, «Невідповідність»:

І ще бувають
Випадки такі:

Освіта вища,
А знання —
Низькі.

Справді, бувають. Але що ж

тут є об'єктом критики? Автор часто повторюється, на різні лади варіює одну і ту ж тему. Так, у збірці є кілька однотипних віршів про многожонів, про чоловіків, які втікають від жінок, і про жінок, які втікають від чоловіків. Один літун, наприклад, каже: «Цю, четверту, кину...» А другий: «Покинув три...» А третій хвалиться: «Мені не в перший раз». Від одного «втекла дружина», а другий журиться: «Чи повернеться дружина, що втекла від мене?». Так само варіюються мініатюри про п'яниць та ін.

Все це зрозуміло, знижує бойовитість віцілому хорошій збірці гумору і сатири.

Олександр МОТОРНИЙ,
член Спілки письменників
України.

В ГОСТІ ДО „КОЛЕГ“

НЕЗВИЧАЙНА ЗУСТРІЧ ВІДБУЛАСЯ НЕЩОДАВНО У ПОЛЬСЬКОМУ МІСТІ ГДАНЬСКУ. В ГОСТІ ДО П'ЯТИ БЛИЗНЮКІВ — ДВОХ ДІВЧАТОК І ТРЬОХ ХЛОПЧИКІВ ПОЛЬСЬКОГО ПОДРУЖЖЯ ЛЕОКАДІЇ І БРОНІСЛАВА РІХТЕРТІВ — ПРИБУЛИ ІХ „КОЛЕГИ“ З ДАНІЇ — ЧОТИРИ ХЛОПЧИКА-БЛИЗНЮКИ, ДІТІ ЛЕПКА І ГІССЕР, ХАНСЕН.

НЕЗВАЖАЮЧИ НА РІЗНИЦЮ У МОВІ І ВІСІ — ДАТСЬКИМ БЛИЗНЮКАМ УЖЕ ПО ШІСТЬ РОКІВ, А МАЛЕНЬКИМ РІХТЕРТАМ ЛИШЕ В ТРАВНІ ВИПОВНИТЬСЯ ТРИ РОКИ. — ВОНИ ШВИДКО ЗДРУЖИЛИСЬ.

На фото: польські близнюки Агнешка, Ева, Адам, Роман і Петрус швидко знайшли спільну мову з близнюками з Данії, Бріаном, Карстенном, Алланом і Даном.

Фото ЦАФ — АПН.

БОЛГАРІЯ —
СЕСТРА
НАША

Болгарія... Чарівна сонячна країна. Вона наш щирий друг і ніжна сестра. Ми намагаємося якомога більше знати про її історію, сьогоднішній день.

«Болгарія — сестра наша» так називається усьни журнал, що його провели працівники обласної бібліотеки імені Крупської. Вечір відкрився художнім читанням болгарською мовою творів Івана Вазова, «Можна сміливо сказати, що вся наша область дружить з Толбухінським округом НРБ» — розпочав свій виступ інструктор обкому партії С. М. Янчук. Потім він розповідав про

те, що дає нам ця дружба, її перспективи.

Цікавою була розповідь Святослава Горбава про історію країни троянд. Сучасній Болгарії присвятив свій виступ Красимир Зарев. Обидва юнаки, болгарини за національністю, навчаються у нашому місті. Про життєвий та творчий шлях революціонера і поета Христо Ботева змістовно оповідала викладач технікуму по підготовці керівних кадрів для сільськогосподарства Валентина Савельєва. Болгарська кінематографія цікавить радянських глядачів. Про її творчий шлях говорила на вечорі Любов Федченко, методист екскурсійного бюро.

У той вечір звучало багато теплих і щирих слів на адресу Болгарії та її прекрасного народу.

М. БОРИСОВА.

Його ім'я в пісні

50-річчю присвоєння імені Леніна комсомольській та піонерській організаціям нашої країни присвячувався огляд вокальних, хорових та танцювальних колективів шкіл області, який проходив позачергово у Кіровоградському Палаці культури імені Компанійця. Серед п'ятдесяти вокальних колективів кращими визнано дівочий комсомольський

ансамбль Грузинської середньої школи Кіровоградського району, ансамбль СШ № 6 та Балахівської спеціальної школи-інтернату Петрівського району. А з 37 хореографічних груп найбільшу прихильність журі та глядачів завоювали два колективи з Кіровоградського Палацу піонерів — хореографічний ансамбль народного танцю «Пролісок» під керівництвом А. Є. Коріткова та піонерський ансамбль балетного танцю «Ятраночка», яким керує В. А. Стрельбицька.

А КТОВИ! зал однієї з Кіровоградських шкіл заповнили гості, учні. Сьогодні тут воюють — зустріч з представниками різних професій. Виступаючі змінювали один одного, кожен цікаво розповідав про улюблену справу. Та все ж помічав у деяких учнів дивну відсутність уваги, навіть байдужість. В чому ж справа? Адже розмова йде про їхній завтрашній день.

Після зустрічі знайомилися з кількома «байдужими», починали розмову. Незабаром вона набуває дискусійного характеру. Загалом все зводиться до одного — у професійній орієнтації учнів школи більше уваги звертають на формальний бік справи. Коли з'являються відповідні позначки в графі плану «виконання», а хлопці та дівчата лише байдужими до проведення заходу. «Класний керівник організував для нас зустріч з водієм. А що, коли мені ця професія не подобається?», — вступає у розмову одна з дівчат. Справді, як їй бути?

Подікавися, що робиться в деяких школах в справі професійної орієнтації школярів.

Робота ведеться. Але часто формально, схематично. Наведу кілька прикладів. Широкого розповсюдження в школах останнім часом набула анкетна система виявлення професійних нахилів учнів. Цим методом користуються школи міста Кіровограда (№ 23, 9). Знайомі та інші. Починаючи добре. Та, на жаль, не повністю використовуються його можливості. Ось кілька питань з анкет, що проводилася в школі № 9 міста Кіровограда:

1. Ким ти хочеш стати після закінчення школи? 2. Як труднощі виникають у тебе при виборі професії? 3. Як ставляться батьки до твого вибору?

Але загальним недоліком шкільного анкетування є те, що воно не охоплює

учнів з неформованими професійними нахилами. А їх чимало. Наприклад, у десяти «Б» класі Кіровоградської середньої школи № 23 таких — сімнадцять процентів!

НЕДОСТАТНЯ робота по профорієнтації приводить до того, що значна кількість учнів життєві плани будує на ідеях вступу до вузу, не знаючи при цьому навіть до якого. Так, у Знаменській СШ

РОЗМОВА
ПРО МАЙБУТНЄПрофорієнтація в міській
школі

№ 3 було проведено анкетне опитування старшокласників. Воно показало, що певна частина майбутніх абітурієнтів ще не знають, де будуть навчатися. Але про вуз мріють. Не задумуючись при цьому над питанням, що він дає спеціальність на все життя. В уяві деяких учнів слово «навчатися» ототожнюється навіть з поняттям байдужувати. Випускник середньої школи № 23 міста Кіровограда Микола Ч. в бесіді якось сказав, що коли не поступить до музичного училища, то «гулятиме» рік, а потім знову спробує свої сили під час вступних екзаменів.

Поширеними стали такі методи, як бесіди на класних годинах. Деякі з них проходили з цікавою тематикою, були добре

продумані. Але візьмемо, для прикладу, восьмий клас Кіровоградської СШ № 3, в якому класна година присвячувалася обговоренню статті з «Комсомольського знамення». Задумка цікава. Та виконати її до кінця не вдалося, тому, що обговорення будувалося на монолозі класного керівника, а учні не брали ніякої участі. Недоліком є й те, що роботу по професійній орієнтації в деяких школах починають вести вже в десятому класі, фактично констатуючи наявність певних професійних нахилів. Хоча відомо, що профорієнтацію потрібно розпочинати ще з молодших класів, вирішувати її через індивідуальний підхід до кожного учня, вивчення його інтересів, запитів. Доцільно при цьому не обмежуватися рамками одного класу, а вести ці питання в масштабі всієї школи. Корисно було б погрупувати учнів за їх захопленнями відповідними професіями. І вже з такими групами проводити цілком конкретну роботу по поглибленню знань.

ЗАГАЛЬНОГО визнання набуває така форма роботи професійного спрямування учнів, як табори праці та відпочинку. Тільки цього літа в них перебувало 1099 учнів. Цінним є і починання Кіровоградської середньої школи № 3. Її учні вирішили надати допомогу своїм шефам з автопідприємства в демонтажі старих автомобілів. Навчання і практична допомога поєднуються тут в один доскопало завершений комплекс.

Професійна орієнтація учнів — справа серйозна. Хотілося б, аби менше було байдужих, формальних шляхів її впровадження. Адже вона потребує особливої уваги.

А. КОВИРЬОВ,
наш позаштатний кореспондент.
м. Кіровоград.

З НАШОГО КРАЮ

ПОЕТИ З ГОДИНИ
КОБЗАРЯ

Під час останньої своєї подорожі по Україні влітку 1859 року великий Кобзар побував у свого названого брата (своєго) Варфоломія Григоровича Шевченка, що жив у Корсуні. Тут Тарас Григорович змальовував історичні місця, красиві ріки Росії. На стодні він завжди брав з собою Носипка — сина Варфоломія. Кобзар щиро полював хлопчину і пізніше в листах до Варфоломія з Петербурга не раз згадував про нього: «Низенько кланяюся сестрі і цілую трині Носипка».

Цікаво, як склалася доля улюбленця Кобзаря? Якоюсь переписував я мемуари нашого земляка Панааса Карповича Саксаганського. Автор їх, оповідаючи про свою юність, згадував між іншим і Носипа Шевченка, що вчився тоді у Єлисаветграді у військовій школі.

Не так давно випадково трапилася мені цікава «Книга пам'яті» Григорія Зленка. Автор подав у ній широкую розповідь про маловідомого поета — Носипа Шевченка. Якоюсь увагу літературознавця привернула поетична збірка: «Де-що із перекладів і самостійних творів. І. Гриненко. Випуск І. видання на обжиток Єлисаветградської рукописної школи. Єлисаветград. 1875 р.». Збудили інтерес письменника як назва закладу, коштом якого вийшла книжка, так і назвичний тираж (1200 примірників) поетичної збірки, видрукованої у галузій провінції. Після тривалої пошуку Г. Зленку вдалося встановити, що І. Гриненко — це псевдонім Носипа Варфоломіовича Шевченка. Заховався Носип за псевдонім через те, що курсантам до реполюції не дозволялось займатися літературною творчістю. Потім віднайшлася і сама книга.

Влітку минулого року, перебуваючи в Одесі, я зашнов у бібліотеку ім. Горького, щоб особисто подивитися на цю бібліографічно рідкісну книгу і познайомитися з нею. З захопленням повільно гортав пошквалі, майже столітньої давності, сторінки поезій.

Перша поезія «На старості літ» присвячена не кому іншому, як батькові автора — Варфоломію Григоровичу Шевченку, що ще раз підтверджує збірка належить само Носипу.

Перекладав Носип Шевченко поезії з російської і з інших мов. Характерно, що для перекладу обирав твори з яскраво вираженими волелюбними мотивами: О. С. Пушкіна («Слава я за гратами»), О. Поліжова («Нісся бранця Іржезького»), О. Плещеева («О ні! Не асяний має право діла гріховні обличчя»), Беранже («Сон бідняка») та ін.

Самостійні твори Носипа Шевченка різноманітні за тематикою — тут і поезії про незвідане кохання, журбу («Скажи...», «Весталка», «Весілля пеня»), «У долині»), а також соціальні за змістом («Вечір», «Садок вишневий коло хати»).

Носипу, однак, не передався бунтарський дух його дядька. Кобзар кланяв до сокири, до збройного повстання. А небаж обачай шлях до полішення злиденного становища халброба в молюному тоді просвітницькому русі, — зауважує Григорій Зленко.

З розшуком збірки Носипа Шевченка до історії українського письменства поєднується ще один поет. Приємно, що віншов він з родинного кобзарського оточення, що жив і творив у нашому місті, був у колі наших земляків — корифеїв українського джозз-невого театру, а також, що його збірка поезій видана в Єлисаветградській рукописній школі.

О. СИДОРЕНКО,
архітектор.

ПОПЕРЕДУ — СПОРТСМЕНИ «ЧАЙКИ»

Все більшого розмаху набирає спартакіада виробничих підприємств міста Світловодська, яка проводиться міськрадою ДСТ «Авангард».

Старти зимового етапу показали потужну підготовку багатьох колективів. Активне включилися у змагання спортсмени будівельного управління № 1, відокремлення станції.

Але першість з усіх проведення естафет спартакіади завоювали міськрадою фізкультури «Чайка», який очолює майстер спорту СРСР Микола Гордєєвський. Вони були найсильнішими серед шахістів (капітан команди М. Боровський), вибороли першість серед команд малої ракетки (капітан А. Діброва), не мали собі рівних серед шашкістів (капітан М. Петров).

А дівчата, виступаючи у групі найсильніших колективів фізкультури підприємств Світловодська у спартакіаді, що проходить під девізом «За майстерність», «Чайка» знову була першою. Її волейбольні команди не мали собі рівних серед суперників.

Спартакіада триває. Попереду — змагання важкоатлетів.

І. КАРАНТ.

На приз героя

Був по-справжньому теплий весняний день, коли учні нашого технікуму вийшли на старт легкоатлетичного кросу. Учні змагання боролися за приз Героя Радянського Союзу Василя Порики. Стартували представники кожної групи. Командою перемогли легкоатлети 3-ї «А» групи, до фінішу вийшли, до фізоргом Леонід Назарук. В числі найсильніших були В. Хмельницький, І. Вовк, Л. Чайка.

А. ПЛАСКА, учень Бобриньського сільськогосподарського технікуму.

На змаганнях виступають дітята.

Фото автора.

ДО ОТЧОЇ СЛАВИ

ПРИЧЕТНІСТЬ

Завітавши в Новоандріївську восьмирічну школу Новгородківського району, я подивився, як тут налагоджена робота з військово-патріотичного виховання молоді. В учительській мені сказали:

— Про все вам може повідати голова первинної організації ДТСААФ Віктор Якович Лікаренко. Або козирок Віктор Фокін. Або старша піонервожата Люба Телятник, або...

Я зрозумів відразу, що в школі є чимало активістів, які займаються цією справою. І це справді так. Мені показали кіннату бойової слави, обладнану вчителями і старшокласниками. Цікава експозиція «В. І. Ленін про захист соціалістичної Вітчизни», а поряд — стенд з фотографіями героїв-земляків.

Комсомольські активісти школи були ініціаторами проведення тематичного вечора «Молодь Кіровоградщини в боях за Батьківщину». Перед учнями виступив капітан загону З. П. Палица. «Червоні слюди» розповіли про свої нові знахідки. Люба Телятник доповіла вчителю про те, що 40 членів ДТСААФ школи склали норматив комплексу ГПО, 8 юнаків і дівчат зайняли призові місця на районних змаганнях з легкої атлетики. Серед них — Віктор Фокін, Олександр Вулько, Володимир Ільченко.

І ось знову з'явився стенд — з фотографіями переможців спортивних змагань. Тут же стенд «Ще повинні знати кожен» (з питань цивільної оборони).

Змістовними були в школі вечори, присвячені 30-річчю визво-

лення району від німецько-фашистських загарбників.

О. БЛИНОВ, наш громадський кореспондент.

На елітку: старша піонервожата школи Л. Телятник в піонерів.

Фото автора.

У КОЛІ ДРУЗІВ

В Олександрії, Знам'яні і в Кіровограді виступали артисти Київської державної естради. І скрізь їх концерти мали успіх. Передусім, глядачі залишилися задоволені репертуаром киян.

Програма наших гостей побудована легко, невимушено. Вони відповідали своїм назві «У колі друзів». Всі солісти мають хороші вокальні дані. Їх репертуар по-справжньому інтернаціональний. Тепло зустрічали глядачі артистку Аллу Никіфорову, яка виконувала російську, українську, польську, французьку, іспанську пісні. Популярні радянські пісні — в репертуарі артистів Юрія Камінського, Євгенія Мунтяга, Світлана Кошевець. Ненавче повіяло вітром з Карпат, коли виступала артистка Лідія Вілаш. Усім сподобався молодий мім Анастасій Пурпуладзе.

Співаків супроводжував інструментальний ансамбль «Кияни».

Т. ІЛІЧОВА.

Пісні з Полісся

Нещодавно у нас гастролював вокально-інструментальний ансамбль Житомирської філармонії. Концерт гостей, що відбувся у Палаці культури ім. В. І. Леніна, пройшов з великим успіхом. Особливо глядачам сподобалися пісні у виконанні лауреата Республіканського конкурсу естрадної пісні Л. Юр'євої та В. Бикова.

В. ЛАВРОВ, робітник.

М. Світловодськ.

Планета «МК»

3 МОСКВИ і Харкова, Ташкента і Риги, Ульяновська і інших радянських міст і сіл майже щодня надходять листи на адресу відділення Товариства японських піонерів у місті Саппоро на ім'я Міна Ямамото.

Міна Ямамото — голова цього Товариства, в якому нараховується близько тисячі дітей.

Недавно кореспондент ТАРС побував у Саппоро і зустрівся з японськими піонерами, з головою їх Товариства М. Ямамото — немолодою, але енергійною і привітною жінкою.

«Ось уже кілька років ми підтримуємо тісні зв'язки з радянськими піонерами», — розповіла М. Ямамото, — «місія одержуємо від них десятки листів. Ці зв'язки, звичайно, не обмежуються тільки листуванням. Щороку кілька дітей нашого Товариства одержують запрошення прожити літні канікули в піонерських таборах Радянського Союзу. За останні п'ять років близько 40 наших дітей відпочивало в Артеку, а також у піонерських таборах Хабаровська, Находки, Холмська і Южно-Сахалінська. Наші діти на власні очі побачили, як піклується про своє молоде покоління уряд першої в світі держави робітників і селян».

М. Ямамото з почуттям теплоти згадує свою поїздку в СРСР, зустріч з міністром культури СРСР

К. О. Фурцеву і Головою президенту Союзу радянських Товариств дружби і культурного зв'язку з зарубіжними країнами Н. В. Поповою. Поділилися своїми спогадами про перебування в Артеку та інших радянських піонерських таборах і японські діти.

Важче за все, кажуть вони, нам було відповідати на запитання радянських дітей про те, як проводимо ми свої канікули, як вони, у таборах. Адже у нас в Японії немає

численних зарубіжних гостей на Красній Площі були і японські дітята в нарядних національних міноно. Одна з них, Еміко Сіраторі, згадуючи той день, з хвилюванням зауважує, що він назавжди залишиться в її пам'яті як найбільш яскраве і радісне свято.

Щодня після занять у школі члени клубу піонерів Саппоро збираються разом, розучують і співають російські і радянські пісні, читають книги про В. І. Леніна, пишуть

КЛУБ ЯПОНСЬКИХ ПІОНЕРІВ У САППОРО

таких таборів, як у радянських піонерів, хоч нам теж хотілося б їх мати. В СРСР ми знайшли багато друзів. Як не забувають нас і часто пишуть листи. Про своє перебування в Радянському Союзі ми маємо намір розповісти якнайбільшій кількості японських дітей. Для цього ми вирішили підготувати книгу. Кожен з нас написав про свої враження про радянські піонерські табори, зробив малюнки, підготував фотографії.

Колі радянська піонерія відзначала свій 50-річний ювілей, серед

листи радянським школярам, маюють, займаються ліпленням. Стіну їх кімнати прикрашає портрет В. І. Леніна, виконаний кращими юнками художниками клубу.

Зараз усі члени саппоровського відділення Товариства готуються до зустрічі делегації ВЛКСМ, яку вони запросили прийхати у квітні члени травні. А чергова група японських дітей з нетерпінням чекає поїздки в Артек, у піонерські табори Находки, Сахалін.

М. ДЕМЧЕНКО, (АПН).

27. СЕРЕДА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіо гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — В дні шкільних канікул. Кольорове телебачення. «Золота антилопа». Мультифільм. (М). 10.00 — «Хлоп'ята з нашого двору». Телевізійна. Частина 3. (М). 10.35 — «Край мій милий». (Азія-Атл). 11.05 — Новини. (К). 11.20 — «Телевізійна механізатора». (К). 11.25 — В дні шкільних канікул. «Полелюшка». Художній фільм. (М). 11.45 — «Російська мова». (М). 11.50 — «Наука — сьогодні». (Кіровоград). 11.55 — Кольорове телебачення. Для дітей. Художній телефільм. «Мій канікул». (М). 12.40 — Концерт радянської музики. (М). 12.45 — На запитання телеглядачів відповідає член-кореспондент АП СРСР В. Г. Афінасьєв. (М). 12.45 — Міжнародний день театру. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Музична естафета. (Мінськ). 22.30 — Чемпіонат СРСР з баскетболу. Чоловіки. «Спартак» (Ленінград) — «Динамо» (М). 2-й тайм. (Ленінград). 23.10 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.05 — Новини. (К). 11.20 — «Телевізійна механізатора». (К). 11.50 — В дні шкільних канікул. Художній фільм «Покля-каніа». (К). 12.20 — Народний телеуніверситет. Розповіді про органічну хімію. (К). 12.30 — «Земля люди прикрашають». (Харків). 12.55 — «Орієнтир». (Донецьк). 13.55 — В дні шкільних канікул. «Будь сильним, будь спритним». (Львів). 17.30 — Наш огляд. «Резерв — на службу виробництва». (Миколаїв). 19.00 — Фільм-концерт. (К). 19.30 — Реклама. оголошення. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — А. Крісті. «Сидок обвинувачення». Вистава. (К). В перерві — «На добраніч, діти!» і програма «Час». (М). 22.45 — Вестрі позитив. (К).

28. ЧЕТВЕР

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіо гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — В дні шкільних канікул. Кольорове телебачення. «Здійснення бажань». Мультифільм. (М). 10.00 — «Хлоп'ята з нашого двору». Телевізійна. Частина 4. 5. (М). 11.25 — «Радянський характер». (М). 11.35 — «Навія фільм». (К). 11.40 — «Хабаровська весна». (Запоріжжя). 17.00 — «Шляхами бойової слави». (Миколаїв). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — «Розповіді про домієних металургів». (М). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.40 — «Товари — народу». (Львів). 20.15 — Царкова програма. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Олімпійський факел». (К). 23.00 — Вестрі новини. (К).

(М). 18.30 — «Ленінський університет мільйонів». (М). 19.00 — Кольорове телебачення. «Два концерти». Телевізійний музичний фільм. (М). 19.50 — Вистава. І. Еркен. «Тоот, інші та майор». (Ленінград). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження вистави. «Тоот, інші та майор». (Ленінград). 22.10 — Чемпіонат СРСР з баскетболу. (Чоловіки). «Будівельники» (К) — «Спартак» (Ленінград). 2-й тайм. (Ленінград). 22.50 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіо гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — В дні шкільних канікул. Кольорове телебачення. «Здійснення бажань». Мультифільм. (М). 10.00 — «Хлоп'ята з нашого двору». Телевізійна. Частина 6. 7. (М). 11.05 — Новини. (К). 11.20 — «Телевізійний університет». «Сім'я і закон». (К). 18.10 — В дні шкільних канікул. «Кам'яна копка». Художній фільм. (М). 17.30 — «У світі книг». (М). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. Для дітей. «У кожному малюнку — сонце». (М). 18.30 — «Програма миру — у дії». (М). 19.00 — Телевізійний художній фільм. «Пісний селес». (М). 19.43 — Кольорове телебачення. «Артлово». Естрадна програма. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Міжнародна зустріч з хореографом Збірна Швеції — абіри СРСР. (М). 23.45 — Новини. (М).

29. П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Радіо гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — В дні шкільних канікул. «Дюймовочка». Мультифільм. (М). 10.00 — «Хлоп'ята з нашого двору». Телевізійна. Частина 6. 7. (М). 11.05 — Новини. (К). 11.20 — «Телевізійний університет». «Сім'я і закон». (К). 18.10 — В дні шкільних канікул. «Кам'яна копка». Художній фільм. (М). 17.30 — «У світі книг». (М). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. Для дітей. «У кожному малюнку — сонце». (М). 18.30 — «Програма миру — у дії». (М). 19.00 — Телевізійний художній фільм. «Пісний селес». (М). 19.43 — Кольорове телебачення. «Артлово». Естрадна програма. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Міжнародна зустріч з хореографом Збірна Швеції — абіри СРСР. (М). 23.45 — Новини. (М).

Наша адреса і телефони

216050. ГСП. Кіровоград-10, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

ДО УВАГИ СЛУХАЧІВ ГРОМАДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ КОМСОМОЛЬСЬКИХ КОРЕСПОНДЕНТІВ

Чергове заняття підбудеться в п'ятницю, 29 березня о 16 годині в кабінеті комсомольської роботи ОК ЛКСМУ.

За редактора Б. КУМАНСЬКИЙ.